

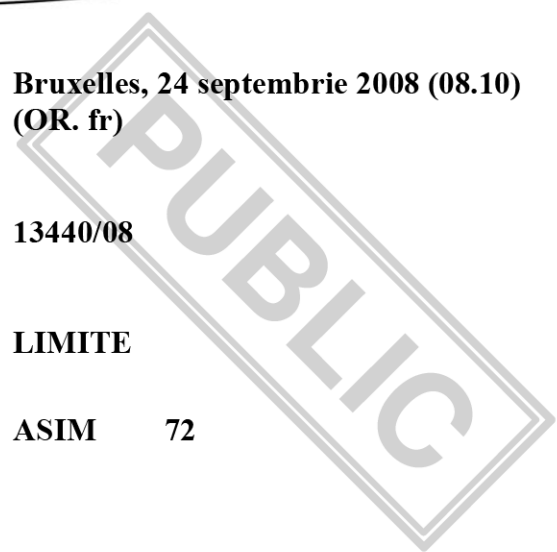
**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 24 septembrie 2008 (08.10)
(OR. fr)**

13440/08

LIMITE

ASIM 72

NOTĂ

Sursă: Președinția

Destinatar: Consiliul

Nr. prop. Csie.: 13189/08 ASIM 68

Subiect: Pactul european privind imigrația și azilul

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor proiectul de text referitor la Pactul european privind imigrația și azilul.

Pactul european privind imigrația și azilul

De o jumătate de secol, proiectul politic și al civilizațiilor care stă la baza creării și aprofundării Uniunii Europene a permis realizarea de progrese considerabile. Unul dintre rezultatele cele mai remarcabile ale acestei inițiative este constituirea unui spațiu vast al liberei circulații, care include în prezent cea mai mare parte a teritoriului european. Această evoluție a permis creșterea fără precedent a libertăților cetățenilor europeni și ale resortisanților țărilor terțe care circulă liber pe acest teritoriu comun. De asemenea, aceasta reprezintă un factor important al creșterii și al prosperității. Recenta și viitoarea extindere a spațiului Schengen consolidează libertatea de circulație a persoanelor.

Migrația internațională reprezintă o realitate care va continua să existe atât timp cât vor exista discrepanțe din punct de vedere al bunăstării și al dezvoltării între diferitele regiuni ale lumii. Acest fenomen poate reprezenta o șansă, pentru că este un factor de schimburi umane și economice și, de asemenea, pentru că permite persoanelor să își realizeze aspirațiile. Acesta poate contribui de manieră decisivă la creșterea economică a Uniunii Europene și a statelor membre care au nevoie de migranți din cauza situației în care se află piața muncii sau din cauza situației lor demografice. În cele din urmă, acesta asigură resurse migranților și țărilor lor de origine, participând, în același timp, la dezvoltarea acestora. De altfel, ipoteza unei imigrații zero pare în același timp nerealistă și periculoasă.

De asemenea, Consiliul European a adoptat, în decembrie 2005, Abordarea globală a migrației, căreia îi confirmă relevanța. Consiliul European își reafirmă convingerea potrivit căreia chestiunile privind migrația sunt parte integrantă din relațiile externe ale Uniunii și o gestionare armonioasă și eficace a migrației trebuie să se realizeze la nivel global și, în consecință, trebuie să abordeze în același timp organizarea migrației legale și lupta împotriva imigrației ilegale ca modalități de favorizare a sinergiilor dintre migrație și dezvoltare. Consiliul European este convins că Abordarea globală a migrației nu are sens decât în cadrul unui strâns parteneriat între țările de origine, de tranzit și de destinație.

Uniunea Europeană nu dispune, totuși, de mijloacele necesare pentru a-i primi cu demnitate pe toți migranții care speră să găsească aici o viață mai bună. O imigrație gestionată defectuos poate afecta coeziunea socială a țărilor de destinație. Organizarea imigrației trebuie să țină, așadar, seama de capacitățile de primire ale Europei din punctul de vedere al pieței muncii, al locuințelor, al serviciilor sanitare, școlare și sociale și să protejeze migranții împotriva riscului de exploatare de către rețelele de criminalitate.

Crearea unui spațiu comun al liberei circulații confruntă statele membre cu noi provocări. Acțiunile unui stat pot afecta interesele altora. Accesul pe teritoriul unuia dintre statele membre poate fi urmat de accesul pe teritoriul altor state membre. Prin urmare, este imperativ ca fiecare stat să țină seama de interesele partenerilor săi în definirea și în punerea în aplicare a politicilor sale în materie de imigrație, integrare și azil.

În acest context, statele membre ale Uniunii Europene au luat măsuri, de aproximativ douăzeci de ani, în vederea apropierii politicilor lor naționale în aceste domenii. Consiliul European salută progresele deja realizate în această direcție: eliminarea controalelor la frontierele interne în cea mai mare parte a teritoriului european, adoptarea unei politici comune privind vizele, armonizarea controalelor la frontierele externe și a normelor aplicabile în privința azilului, apropierea anumitor condiții de imigrație legală, cooperarea în domeniul combaterii imigrației ilegale, înființarea agenției FRONTEX, crearea de fonduri de solidaritate între statele membre. Consiliul European salută în special progresele semnificative înregistrate în cadrul programelor de la Tampere (1999-2004) și de la Haga (2004-2009), pe care se angajează să le pună pe deplin în aplicare.

Rămânând fidel valorilor care au inspirat proiectul european și politicile puse în aplicare încă de la începuturile Uniunii Europene, Consiliul European reafirmă în mod solemn că politicile în materie de migrație și azil trebuie să respecte normele de drept internațional, în special pe cele care privesc drepturile omului, demnitatea ființei umane și refugiații.

Chiar dacă s-au înregistrat reale progrese pe calea unei politici comune în materie de imigrație și azil, sunt necesare progrese suplimentare.

Convins de faptul că o abordare coerentă este indispensabilă pentru înscrierea gestionării migrației în cadrul obiectivelor globale ale Uniunii Europene, Consiliul European consideră că este momentul să se dea un nou impuls, într-un spirit de responsabilitate reciprocă și de solidaritate între statele membre, dar și de parteneriat cu țările terțe, definirii unei politici comune în materie de imigrație și azil, care să țină seama și de interesul colectiv al Uniunii Europene, dar și de caracteristicile fiecărui stat membru.

În acest spirit și din perspectiva Comunicării Comisiei din 17 iunie 2008, Consiliul European decide să adopte în mod solemn prezentul Pact european privind imigrația și azilul. Conștient de faptul că punerea în aplicare pe deplin a pactului este susceptibilă de a necesita, în anumite domenii, o dezvoltare a cadrului juridic și în special a bazelor convenționale, Consiliul European își asumă cinci angajamente fundamentale a căror traducere în acțiuni concrete va fi urmărită în mod special în cadrul programului care va urma în 2010 programului de la Haga:

- organizarea imigrației legale, ținând seama de prioritățile, de necesitățile și de capacitățile de primire stabilite de fiecare stat membru și sprijinirea integrării;
- combaterea imigrației ilegale, în special asigurând returnarea în țara de origine sau într-o țară de tranzit a străinilor fără forme legale;
- consolidarea eficacității controalelor la frontiere;
- construirea unei Europe a azilului;
- crearea unui parteneriat global cu țările de origine și de tranzit, favorizându-se sinergiile dintre migrație și dezvoltare.

*

* *

D) organizarea imigrației legale, ținând seama de prioritățile, de necesitățile și de capacitățile de primire stabilite de fiecare stat membru și sprijinirea integrării;

Consiliul European consideră că imigrația legală trebuie să reprezinte rezultatul voinței comune a migrantului și a țării de primire, în avantajul amândurora. Consiliul European reamintește că fiecare stat membru trebuie să decidă condițiile de admisie pe teritoriul său a migranților legali și să stabilească, dacă este cazul, numărul acestora. Aplicarea contingentelor care ar putea rezulta se poate realiza în parteneriat cu țările de origine. Consiliul European face apel la statele membre să pună în aplicare o politică de imigrație aleasă, în special în funcție de toate nevoile pieței muncii, și concertată, ținând seama de impactul pe care aceasta îl poate avea asupra celorlalte state membre. În cele din urmă, Consiliul European subliniază importanța adoptării unei politici care să permită un tratament echitabil al migranților și integrarea armonioasă a acestora în societatea țării de primire.

În acest scop, Consiliul European este de acord:

- a) să invite statele membre și Comisia, ținând seama de acquis-ul comunitar și de preferințele la nivel comunitar, precum și de potențialul de resurse umane din cadrul Uniunii Europene, să pună în aplicare cu mijloacele cele mai adecvate politici de imigrație economică ce țin seama de toate nevoile pieței muncii din fiecare stat membru, în conformitate cu Concluziile Consiliului European din 13-14 martie 2008;
- b) să sporească atractivitatea Uniunii Europene pentru lucrătorii cu înaltă calificare și să ia noi măsuri pentru a facilita în mai mare măsură primirea studenților și a cercetătorilor și circulația acestora în cadrul Uniunii;
- c) să se asigure că, încurajând migrația temporară sau circulară, în conformitate cu concluziile Consiliului European din 14 decembrie 2007, politicile sale nu favorizează exodul de creiere;

- d) să reglementeze mai eficient imigrația familială, invitând fiecare stat membru să ia în considerare în legislația sa națională, cu excepția categoriilor specifice și respectând Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, capacitățile sale de primire și (capacitatea) de integrare a familiilor, evaluate din punctul de vedere al resurselor și al locuinței acestora în țara de destinație, precum și, de exemplu, al cunoașterii limbii țării în cauză;
- e) să consolideze informarea reciprocă cu privire la migrație, îmbunătățind instrumentele existente, în cazul în care este nevoie;
- f) să asigure o mai bună informare privind posibilitățile și condițiile de imigrație legală, în special prin dezvoltarea, în cel mai scurt timp, a instrumentelor necesare în acest scop;
- g) să invite statele membre, în conformitate cu principiile comune convenite în 2004 de către Consiliu, să instituie, conform procedurilor și cu mijloacele pe care le vor considera potrivite, politici ambițioase pentru a promova integrarea armonioasă, în țara de primire, a migranților care au perspective să se instaleze pe termen lung în țara respectivă; aceste politici, a căror punere în aplicare va necesita un efort considerabil din partea țărilor de primire, vor trebui să se bazeze pe echilibrul dintre drepturile migranților (în special accesul la educație, la locuri de muncă, la securitate și la servicii publice și sociale) și obligațiile acestora (respectarea legilor țării de primire). Acestea vor include măsuri specifice pentru a favoriza învățarea limbii și accesul la locuri de muncă, factori esențiali ai integrării; acestea vor pune accentul pe respectarea identității statelor membre și a Uniunii Europene, precum și a valorilor lor fundamentale, cum ar fi drepturile omului, libertatea de opinie, democrația, toleranța, egalitatea dintre femei și bărbați și obligația de școlarizare a copiilor; Consiliul European invită, de asemenea, statele membre să ia în considerare, prin măsuri adecvate, necesitatea de a combate discriminările cărora le pot fi victime migrații;
- h) să promoveze schimburile de informații cu privire la bunele practici puse în aplicare conform principiilor comune aprobate în 2004 de către Consiliu în materie de primire și integrare, precum și măsurile comunitare de sprijinire a politicilor naționale de integrare.

II) Combaterea imigrației ilegale, în special asigurându-se returnarea în țara de origine sau într-o țară de tranzit a străinilor fără forme legale

Consiliul European își reafirmă hotărârea de a lupta împotriva imigrației ilegale. Consiliul European reamintește angajamentul pe care și l-a asumat în aplicarea efectivă a trei principii fundamentale:

- consolidarea cooperării statelor membre și a Comisiei cu țările de origine și de tranzit reprezintă o necesitate în lupta împotriva imigrației ilegale din cadrul Abordării globale a migrației;
- străinii fără forme legale de pe teritoriul statelor membre trebuie să părăsească acest teritoriu. Fiecare stat membru se angajează să asigure aplicarea efectivă a acestui principiu, în respectul drepturilor și al demnității persoanelor vizate, acordând prioritate întoarcerii voluntare și recunoaște deciziile de returnare adoptate de un alt stat membru;
- toate statele au obligația de a-și readmite resortisanții care se află fără forme legale pe teritoriul unui alt stat.

În acest scop, Consiliul European este de acord:

- a) să se limiteze la regularizări de la caz de caz și negenerale, în cadrul legislațiilor naționale, din motive umanitare sau economice;
- b) să încheie cu țările în cazul cărora o astfel de regularizare este necesară acorduri de readmisie, fie la nivel comunitar, fie la nivel bilateral, astfel încât fiecare stat membru să dispună de instrumente juridice pentru a asigura expulzarea străinilor fără forme legale; va fi evaluată eficacitatea acordurilor comunitare de readmisie; mandatele de negociere care nu au fost încununate de succes vor trebui revizuite; statele membre și Comisia se vor consulta îndeaproape cu ocazia negocierii viitoarelor acorduri de readmisie la nivel comunitar;

- c) să vegheze, în cadrul modalităților oferite de politicile privind intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe sau, după caz, alte politici, inclusiv de cadrul privind libera circulație, la prevenirea riscurilor de imigrație nereglementată;
- d) să dezvolte cooperarea dintre statele membre utilizând, pe baza unui acord voluntar și în măsura în care este necesar, dispozitivele comune pentru a asigura expulzarea străinilor fără forme legale (identificarea biometrică a clandestinilor, zborurile comune, ...);
- e) să consolideze cooperarea cu țările de origine și de tranzit în cadrul Abordării globale a migrației, în vederea combaterii imigrației ilegale, să aplice în special cu acestea o politică ambițioasă de cooperare polițienească și judiciară în lupta împotriva filierelor criminale internaționale de trafic de migranți și de trafic de ființe umane și să asigure o mai bună informare a grupurilor de persoane amenințate, în vederea evitării dramelor care pot surveni în special pe mare;
- f) să invite statele membre, în special cu concursul instrumentelor comunitare, să instituie instrumente prin care să ofere stimulente în vederea sprijinirii repatrierilor voluntare și să se informeze reciproc în acest sens, în special în vederea prevenirii reîntoarcerii abuzive în Uniunea Europeană a persoanelor care beneficiază de aceste ajutoare;
- g) să invite statele membre să se angajeze cu fermitate, inclusiv în interesul migranților, prin impunerea unor sancțiuni disuasive și proporționale, în lupta împotriva persoanelor care exploatează străinii fără forme legale (angajatori, ...);
- h) să aplice pe deplin dispozițiile comunitare, potrivit cărora o decizie de îndepărtare adoptată de un stat membru este aplicabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene și, în acest cadru, semnalarea acesteia în Sistemul de informații Schengen (SIS) obligă celelalte state membre să împiedice intrarea și șederea pe teritoriul lor a persoanei în cauză.

III) Consolidarea eficacității controalelor la frontiere

Consiliul European reamintește că responsabilitatea controlului la frontieră îi revine fiecărui stat membru pentru partea de frontieră care îi aparține. Acest control, care permite accesul la un spațiu comun al liberei circulații, se efectuează în spiritul responsabilității comune, în numele tuturor statelor membre. Condițiile de acordare a vizelor în afara frontierei externe trebuie să contribuie pe deplin la gestionarea integrată a acesteia. Acele state membre care, prin poziția lor geografică, sunt expuse unui aflux de imigranți sau ale căror resurse sunt limitate trebuie să se poată baza pe solidaritatea efectivă a Uniunii Europene.

În acest scop, Consiliul European este de acord:

- a) să invite statele membre și Comisia să își mobilizeze toate resursele disponibile pentru a asigura un control mai eficient al frontierelor externe terestre, maritime și aeriene;
- b) să generalizeze cel mai târziu începând cu 1 ianuarie 2012, cu ajutorul Sistemului de informații privind vizele (VIS), eliberarea de vize biometrice, să consolideze fără întârziere cooperarea dintre consulatele statelor membre, să își utilizeze în comun resursele, în măsura posibilului, și să creeze treptat, pe baza unui acord voluntar, servicii consulare comune în ceea ce privește vizele;
- c) să furnizeze agenției FRONTEX, cu respectarea rolurilor și responsabilităților statelor membre, mijloacele necesare pentru a-și îndeplini în totalitate misiunea de coordonare în gestionarea frontierelor externe, pentru a face față situațiilor de criză și pentru a întreprinde, la cererea statelor membre, operațiile necesare, temporare sau permanente, în conformitate în special cu concluziile Consiliului din 5-6 iunie 2008. În funcție de rezultatele evaluării respectivei agenții, rolul și resursele operaționale ale acesteia vor fi consolidate, iar crearea de birouri specializate va putea fi decisă ținându-se seama de diversitatea situațiilor, în special pentru frontierele terestre de est și pentru cele maritime de sud: crearea acestor birouri nu va trebui, în niciun caz, să aducă atingere unicității agenției FRONTEX. În ultimă instanță, va putea fi analizată posibilitatea înființării unui sistem european de gărzi de frontieră;

- d) să țină mai bine seama, într-un spirit de solidaritate, de dificultățile statelor membre supuse unui flux disproporționat de migranți și, în acest sens, să invite Comisia să prezinte propuneri;
- e) să utilizeze mijloace tehnologice moderne pentru a garanta interoperabilitatea sistemelor și pentru a permite o gestionare integrată eficientă a frontierelor externe, în conformitate cu concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008 și ale Consiliului din 5-6 iunie 2008. Începând din 2012, în funcție de propunerile Comisiei, accentul va trebui pus pe instituirea unui sistem de înregistrare electronică a intrărilor și a ieșirilor, însoțit de o procedură accelerată pentru cetățenii europeni și alți călători;
- f) să intensifice cooperarea cu țările de origine sau de tranzit pentru a consolida controlul la frontiera externă și combaterea imigrației ilegale, prin creșterea ajutorului acordat de Uniunea Europeană pentru formarea și echipamentul personalului responsabil cu gestionarea fluxurilor migratoare;
- g) să îmbunătățească modalitățile și frecvența evaluării Schengen în conformitate cu concluziile Consiliului din 5-6 iunie 2008.

IV) Construirea unei Europe a azilului

Consiliul European reamintește în mod solemn faptul că toți cetățenii străini persecutați au dreptul să obțină ajutor și protecție pe teritoriul Uniunii Europene, conform Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, și conform celorlalte tratate aferente. Consiliul European salută progresele înregistrate în ultimii ani grație instituirii de norme minime comune, în vederea punerii în aplicare a sistemului european comun de azil. Cu toate acestea, Consiliul European constată că există în continuare discrepanțe semnificative între statele membre în ceea ce privește acordarea de protecție și formele de protecție. Reamintind că acordarea de protecție și în mod special de statut de refugiat reprezintă responsabilitatea fiecărui stat membru, Consiliul European consideră că a venit momentul să se ia noi măsuri pentru instituirea sistemului european comun de azil, prevăzută de Programul de la Haga, oferind astfel un nivel de protecție mai ridicat, după cum propune Comisia în planul său de acțiune privind azilul. În această nouă etapă va trebui menținut un dialog strâns cu Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați. În cele din urmă, Consiliul European subliniază că necesitatea consolidării controalelor la frontierele europene nu trebuie să împiedice accesul la sistemele de protecție a persoanelor care au dreptul de a beneficia de acestea.

În acest scop, Consiliul European este de acord:

- a) să instituie, în 2009, un birou european de asistență care va avea misiunea de a facilita schimburile de informații, de analize și de experiențe între statele membre și de a dezvolta mijloace concrete de cooperare între administrațiile responsabile cu examinarea cererilor de azil. Acest birou, care nu va avea competențe nici de instrumentare, nici de decizie, va favoriza, pe baza unei cunoașteri reciproce a țărilor de origine, asigurarea coerenței practicilor, a procedurilor și, prin urmare, a deciziilor la nivel național;
- b) să invite Comisia să prezinte propuneri în vederea instituirii, dacă va fi posibil în 2010 și cel mai târziu în 2012, a unei proceduri unice în materie de azil, care să includă garanții comune, și a adoptării unui statut unitar de refugiat, pe de o parte, și de beneficiar al protecției subsidiare, pe de altă parte;

- c) să instituie, în caz de criză într-un stat membru confruntat cu un influx masiv de solicitanți de azil, proceduri care să permită, pe de o parte, punerea la dispoziție de funcționari din alte state membre în scopul sprijinirii respectivului stat, și, pe de altă parte, demonstrarea unei solidarități efective cu respectivul stat, printr-o mai bună mobilizare a programelor comunitare existente. În cazul statelor membre al căror regim național de azil este supus unor presiuni specifice și disproporționate, datorate în special poziției lor geografice sau situației lor demografice, solidaritatea trebuie să vizeze, în egală măsură, favorizarea, pe o bază voluntară și coordonată, a unei repartizări mai judicioase a beneficiarilor de protecție internațională dinspre statele membre în cauză către alte state membre, asigurându-se, în același timp, protejarea sistemului de azil împotriva abuzurilor. În conformitate cu aceste principii, Comisia, în urma consultării, după caz, a Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), va facilita o astfel de repartizare voluntară și coordonată. Pentru asigurarea acesteia, va fi necesară disponibilizarea unor sume specifice, din cadrul instrumentelor financiare comunitare existente, în conformitate cu procedurile bugetare.
- d) să consolideze cooperarea cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, pentru a asigura o mai bună protecție persoanelor care depun cererea în afara teritoriului statelor membre ale Uniunii Europene, în special:
- înregistrând progrese, pe bază de voluntariat, pe calea reinstalării pe teritoriul Uniunii Europene a persoanelor plasate sub protecția Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, în special în cadrul programelor de protecție regionale;
  - invitând Comisia să prezinte, împreună cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, propuneri de cooperare cu statele terțe în vederea consolidării capacităților sistemelor de protecție ale acestor state.
- e) să invite statele membre să ofere personalului însărcinat cu efectuarea controalelor la frontierele externe o formare în domeniul drepturilor și obligațiilor în materie de protecție internațională.

V) Crearea unui parteneriat global cu țările de origine și de tranzit care să favorizeze sinergiile dintre migrație și dezvoltare

Reamintind concluziile sale din decembrie 2005, decembrie 2006 și iunie 2007, Consiliul European își reafirmă atașamentul față de Abordarea globală a migrației, care a inspirat conferințele euro-africane de la Rabat și Tripoli din 2006 și Summitul euro-african de la Lisabona din 2007. Consiliul European este convins că această abordare, care include organizarea migrației legale, combaterea imigrației ilegale și sinergiile dintre migrație și dezvoltare în beneficiul tuturor țărilor vizate și al migrantilor înșiși, este o abordare foarte potrivită atât în est, cât și la sud. Migrația trebuie să devină o componentă importantă a relațiilor externe ale statelor membre și ale Uniunii, ceea ce presupune să se țină seama, în relațiile cu fiecare dintre țările terțe, de calitatea dialogului existent cu aceasta cu privire la chestiunile în materie de migrație.

Pe această bază, Consiliul European se angajează să susțină dezvoltarea țărilor în cauză și să dezvolte împreună cu acestea un parteneriat strâns care să favorizeze sinergiile dintre migrație și dezvoltare.

În acest scop, Consiliul European este de acord:

- a) să încheie, la nivel comunitar sau bilateral, acorduri cu țările de origine și de tranzit, care să includă, în mod corespunzător, dispoziții cu privire la posibilitățile de migrație legală, adaptate situației pieței muncii din statele membre, la combaterea imigrației ilegale și la readmisie, precum și la dezvoltarea țărilor de origine și de tranzit; Consiliul European invită statele membre și Comisia să se informeze reciproc și să se pună de acord asupra obiectivelor și limitelor acestor acorduri bilaterale, precum și asupra acordurilor de readmisie;
- b) să încurajeze statele membre, în funcție de posibilitățile de care dispun, să ofere resortisanților țărilor partenere, situate la est și la sud de Europa, posibilități de imigrație legală adaptate situației pieței muncii din statele membre, permițându-le respectivilor resortisanți să se formeze profesional sau să dobândească experiență profesională și să acumuleze economii pe care să le folosească în beneficiul țării lor. Consiliul European invită statele membre să încurajeze în acest caz formele de migrație temporară sau circulară, în vederea evitării exodului de creiere;

- c) să aplice politici de cooperare cu țările de origine și de tranzit pentru a descuraja sau combate imigrația clandestină, în special prin consolidarea capacităților țărilor respective;
- d) să integreze mai bine politicile privind migrația și dezvoltarea, analizând modul în care aceste politici ar putea aduce avantaje regiunilor de origine a imigrației, împreună cu alte aspecte ale politicii de dezvoltare și ale Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Consiliul European invită statele membre și Comisia să acorde prioritate în acest caz și, în cadrul priorităților sectoriale identificate cu țările partenere, proiectelor de dezvoltare solidară care îmbunătățesc condițiile de viață ale grupurilor de populație, de exemplu în ceea ce privește alimentația acestora sau în materie de sănătate, educație, formare profesională și locuri de muncă;
- e) să promoveze acțiunile de co-dezvoltare care le permit migranților să contribuie la dezvoltarea țării lor de origine. Consiliul European recomandă statelor membre să sprijine adoptarea instrumentelor financiare specifice, care încurajează transferul sigur și la cele mai bune costuri al economiilor migranților către țările lor în scopul investițiilor sau din motive de prudență;
- f) să se angajeze cu fermitate în punerea în aplicare a parteneriatului dintre Uniunea Europeană și Africa încheiat la Lisabona în decembrie 2007, a concluziilor primei reuniuni ministeriale euro-mediteraneene privind migrația organizată la Albufeira în noiembrie 2007, precum și a Planului de acțiune de la Rabat, și să facă apel, în acest sens, la cea de a doua Conferință ministerială euro-africană privind migrația și dezvoltarea de la Paris din toamna anului 2008 pentru a decide asupra unor măsuri concrete; să dezvolte, în conformitate cu concluziile sale din iunie 2007, Abordarea globală a migrației în estul și în sud-estul Europei și să salute, în acest sens, inițiativa organizării unei conferințe ministeriale la Praga în aprilie 2009 pe această temă; să continue să valorifice dialogurile politice și sectoriale în desfășurare, în special cu țările din America Latină, zona Caraibilor și Asia, în scopul aprofundării înțelegerii mutuale a aspectelor legate de migrație și al consolidării cooperării actuale;

- g) să accelereze desfășurarea instrumentelor-cheie ale Abordării globale a migrației (bilanțurile privind migrația, platformele de cooperare, parteneriatele pentru mobilitate și programele privind migrația circulară), asigurându-se că există un echilibru între rutele de migrație din sud și cele din est și sud-est și să țină seama de experiența dobândită în acest domeniu în cursul negocierii acordurilor comunitare și bilaterale cu țările de origine și cu țările de tranzit cu privire la migrație și la readmisie, precum și a parteneriatelor-pilot pentru mobilitate;
- h) să asigure coerența acestor acțiuni, atunci când sunt puse în aplicare, cu celelalte aspecte ale politicii de cooperare pentru dezvoltare, în special consensul european privind dezvoltarea din 2005, precum și cu celelalte politici ale Uniunii, în special cu politica de vecinătate.

*

* *

Consiliul European invită Parlamentul European, Consiliul, Comisia, precum și statele membre, fiecare în măsura în care este implicat, să ia deciziile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului pact în vederea dezvoltării unei politici comune în domeniul migrației și azilului. Programul care va urma în 2010 programului de la Haga va permite în special să se urmărească transpunerea pactului în acțiuni concrete.

Consiliul European decide organizarea, în ceea ce îl privește, a unei dezbateri anuale cu privire la politicile în materie de imigrație și azil. În acest scop, invită Comisia să prezinte anual Consiliului un raport, bazat în special pe contribuțiile statelor membre și însoțit, după caz, de propuneri de recomandări, referitor la punerea în aplicare, atât de către Uniunea Europeană, cât și de statele sale membre, a prezentului pact și a programului care va urma programului de la Haga. Această dezbateră anuală va permite, de asemenea, Consiliului European să fie informat asupra celor mai semnificative evoluții preconizate de fiecare stat membru în derularea politicii sale în domeniul migrației și azilului.

În vederea pregătirii acestei dezbateri, Consiliul European invită Comisia să propună Consiliului o metodă de monitorizare.

În cele din urmă, Consiliul European reafirmă necesitatea identificării de resurse adaptate pentru a răspunde nevoilor legate de politicile în materie de imigrație și azil și de punerea în aplicare a Abordării globale a migrației.